

Heinrich Müller

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Müller/ Doctor ac Professor Theologus ... ad eundum Suavissimae Virgunculæ Wendulæ Margaretæ Niehencken/ Exequias Omnium Ordinum Cives Academicos sedulo serioq[ue] invitat : P.P. Sub Sigillo Rectoratus d. 27. Decembr. An. MDCLXV

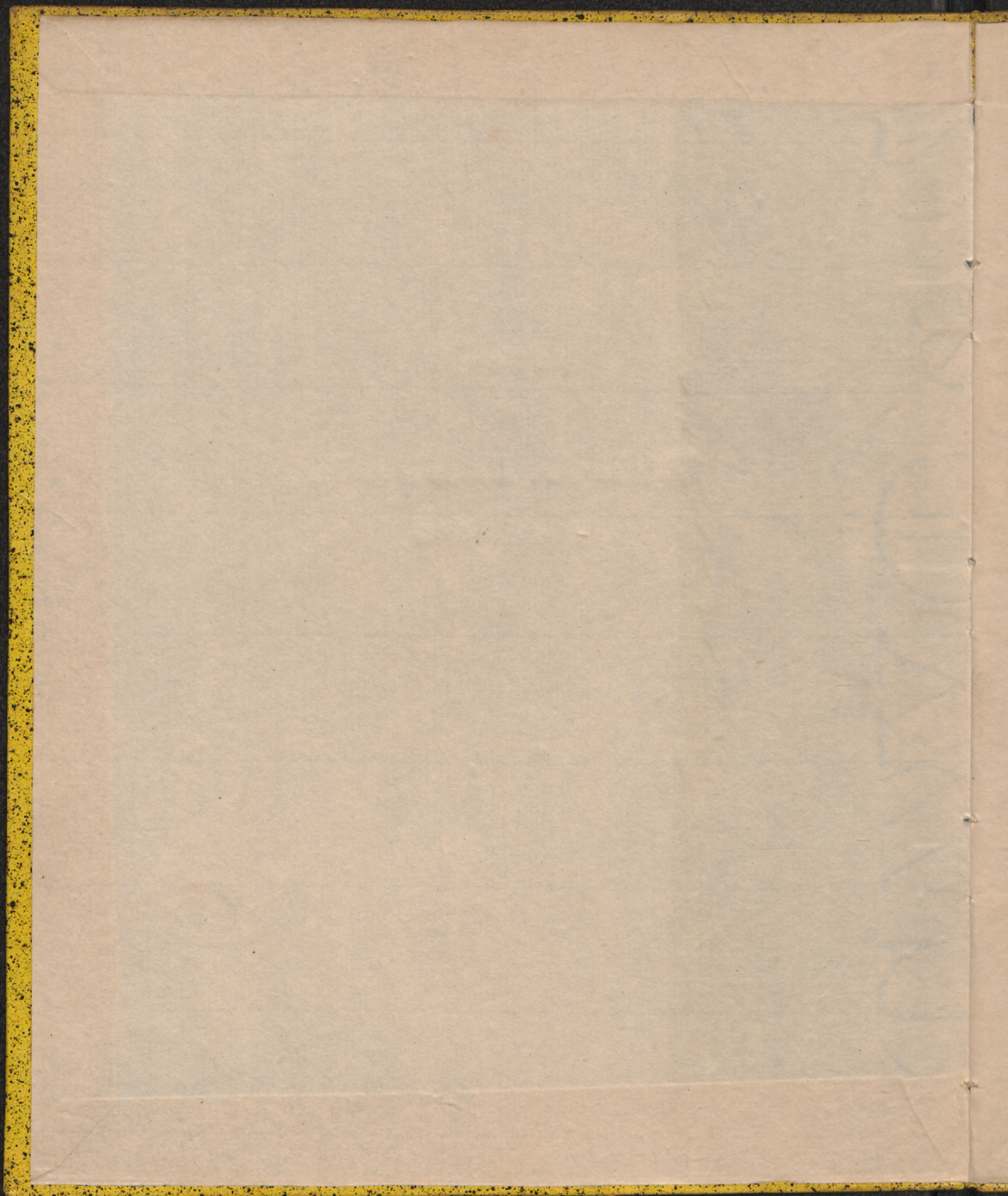
Rostochi[i]: Kilius, 1665

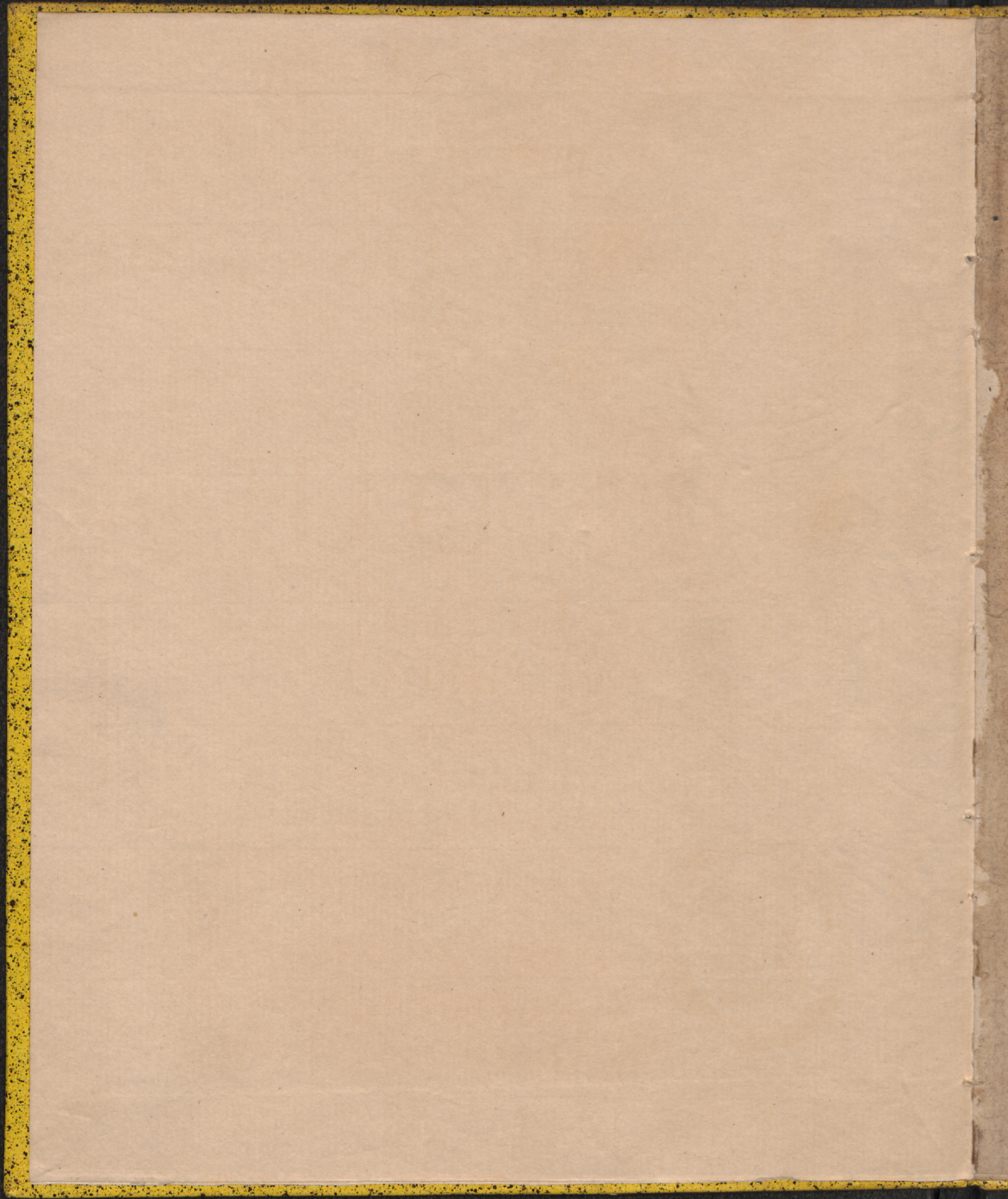
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770494005>

Druck Freier Zugang

Müller, H.,
in
W. M. Niehenck.
Rost. 1665.

PROGRAMMA

Qvo
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HENRICUS Müller /

Doctor ac Professor Theologus, ad div.
Mariæ Pastor

ad eundem

Suariffima Virguncula

WENDULÆ

MARGARETÆ

Ziehencken /

Exequias

Omnium Ordinum Cives Academicos
sedulo serioq; invitat

Sub Sigillo Rectoratus d. 27. Decembr.

An. M DC LXV

ROSTOCHI,

Typis JOHANNIS KILII, Academia Typographi.

Ragilem hominis conditionem, caducam formam, bonaque volatilia delineaturus Psalter, כצפן השרה כן יצפן inquit, Concinnè perquam LXX, *ὡς αἶνος ἔργον ἔσται ἐξ αὐθιγαί, sicut flos agri ita effloret.* Nec minùs ad rem Arabs; *Ut flos agri, sic arefcet, Er verblühet wie eine Blume auff dem Felde.* Ponunt nimirum dum sumunt florem herbulæ, & dū induunt exsunt. Undè à *fluendo* flores dictos, quia citò defluant, vult Isidorus. Ex hoc caduco florum ingenio, quis sis, discito qui cristas erigis & spiritus induis plusquam spirantes hominē mortalem, homuncio. Audi Plinium l. XXI, c. 1, qui *Flores odoresq; in diem, ait, gignit natura, magnâ, ut palàm est, admonitione hominum, quæ spectatissimè floreant, celerrimè marcescere.* Protrudit arbor florem, speciosum initio sed mox contabescentem & foliolum abjicientem unum post alterum: sæpè vix natum advertas exuri abs pruina, vel à vento abripi. Eadem te manet fors homuncule, Utero vix egressus materno paulatim elangues, sæpiùs subre-

subrepentē in tenera extinctus ætate discedis ut è theatro Comicus. Suapte ex arbore fragilitate cadit flos, ut qui ex fragili ligno fragiliorem traxit naturam. Nec extra te est situm, homo, quod te collectis sarcinis tam subito emigrare jubet, sed in te, qui corpus mortis ex Adamo hæreditario assumtum jure tecum circumfers. His si stes, jam prudens auguraberis *Lector*, cur tumulum hodiernum exornemus floribus. Veteres, quod nosti, adsperebant sepulcra floribus. *Mariti*, inquit Hieronymus ad Pammach. *super tumulos conjugum spargunt violas, rosas, lilia, floresq; purpureos.* Quin, quæ poterant, *rosas* præcipue defunctis admovebant. Unde Propertii illud lib. I.

Illam meo charos donasset funere crines

Molliter & tenera poneret ossa rosa.

Quos enim mavellent flores, signandæ brevitati nostræ, quam brevissimos? De rosis Plinius lib. c. c. ii. *Rosa est novissima florum, primaq; deficit.* Et Poeta,

Quam longa una dies, etas tam longa rosarum,

Quas pubescentes juncta senecta premit.

Uti ergò, quæ trienniū intra florē & accepit & dedit suū BEATA animula fragilitatis tibi tuæ mortalitatisve speculū sit, en flores dedimus! Noli superbire, qui flore diuturnior nihil es cum omni tua gloria, quæ dum nitet cadit; dum apud se extollitur, repentino inter-

rupta sine terminatur. Sic namque aurarum flatu in
altum stipula rapitur, sed casu concito ad ima revoca-
tur. Sic ad nubila fumus attollitur, sed repente in ni-
hilum tumescendo dissipatur. Sic ab infimis nebulae
descendendo se erigit, sed exortus hanc solis radius,
ac si non fuerit, abstergit. Sic in herbarum superfi-
cie nocturni roris humor aspergitur, sed diurni luminis
subito calore siccatur. Sic spumosa aquarum bullae
inchoantibus pluviis excitatae ab intimis certatim
prodeunt, sed eò celerius disruptae depereunt, quò in-
flatae citius extenduntur; cumq; excresecunt ut appare-
ant, crescendo peragunt ne subsistant. Flores in super
Virginibus fuisse in deliciis quis nostrum nescit? Nonne
disertè Claudianus lib. 3. de laudibus Stiliconis:

*Non sic Virginibus flores, non frugibus imbres,
Prospera non fessis optantur flumina nautis,
Ut tuus ad spectus populo. --- --- ---*

In his legendis apud Trinacriam voluptas Proserpinæ
cum sociabus ex Fastorum IV apud Nasonem:

*Illam legit calathos, huic sunt violaria curæ,
Illam papavareas subsecat ungue comas.
Has hyacinte tenes; illas amarantemoraris,
Pars thyma, pars rorem, pars meliloton amat.
Plurima lecta rosa est, sunt & sine nomine flores,
Ipsa erocos tenues, liliag; alba legit,*

Quid

Quid mirum ergò si *Virgunculae*, & quæ *Virguncularū*
flos fuit planè eximius, feralis abs manu sivè calamo
nostro intumescat floribus thorus? Præterea *florum*,
olim in *nuptiis* haud postremus usus. Ipsa incedebat
Sponsa coronata floribus, uti nos docent *Plinius* l. XIII,
c. 4. & *Theocritus* Idill. 18. Cum ergò *NOSTRA* in
Baptismo *Servatori* suo desponsata *Sponsi* sui jam ce-
perit in amplexus brachia, & ipsi noli æternitatis efflo-
rescentem, & tibi mortalitatis deflorescentem ex com-
mentatione nostra invidere flosculum. Sed ne fasti-
dio simus, audi florem mortalitatis *Nostra* quando
sumserit, & eundem quando commutatum cum flore
æternitatis posuerit. Indutâ nimirum mortalitate,
quâ vestimur omnes, florere cœpit in terris *WEN-*
DULA MARGARETA Anno ab instaurata per
Christum salute mortalium M. DC. LXIII d. 24. Augu-
sti. *Patrem* nacta est *Virum* Clarissimum, DN. M.
GEORGIUM Niehencf / *Scholæ* oppidanæ Con-Re-
ctorem benemerentissimum, *Matrem* foeminam le-
ctissimam, sexusque sui ornamentum *MARGARE-*
TAM Kleinschmidts. *Avo* paterno claruit *Viro* & la-
regerrimo & literato, *HENRICO Niehencf* / nomi-
nis non infimi apud *Luneburgenses* Mercatore, *Avia*
paterna *ELISABETA Paris* / foemina honestissima.
Avum maternum habuit *Virum* Amplissimum DN.
JOACHIMUM Kleinschmidts / meritis in hanc civita-
tem

tem consularibus etiam post fata præclarum, *Aviam*
maternam singularis exempli matronam WENDU-
LAM Korffs. Inter *proavos* quos præprimis nume-
res occurrunt DN. GERD Niehencf / & DN. M.
JOHANNES Korff / Osnabrugensium ille, hic Rosto-
chensium COSS. de publico egregie meriti. Optumo
hoc luculentoq; pronata sanguine in lucem prodiit no-
stra. Quia verò Christianū generatio nō facit, sed rege-
neratio, ideo princeps parentum cura fuit, ut quæ ex
carne nata erat caro, ex spiritu & aqua renasceret
filia Dei & hæres vitæ æternæ. Et conceperant equi-
dem vitæ spem longioris, fore nimirum ut filiola sva-
vissima in Dei gloriam suumq; adolesceret gaudium,
sed visum aliter summo rerum omnium arbitro atque
moderatori Deo, cujus voluntate factum, uti illa in
ipso ætatis flore extincta paucorum annorum decursu
longa impleret tempora. Exsuta enim mortalitate,
& abjecto per mortem flore hujus vitæ, quem nativi-
tas dederat, caduco, florere illa capit in coelis curren-
tis anni d. 22. Decembris. Sic NATA, RENATA,
DENATA, quæ nostrum omnium vita est. *Nasci-*
mur in mortalem, *renascimur* in spiritualem, *denasci-*
mur in æternam, siquidem renati denascimur, vitam.
Non est, *Vir præclare*, quod filiolæ tuæ mellitissimæ
discessum luctu prosequaris immodico. Mortua illa est,
abs te mortali Parente mortalis progenita. Hac condi-
tione

ratione intraverat, ut exiret. Gentium jus omnium est
quod acceperis reddere mutuatum. *Æs alienum,*
vita est, restituendum creditori cum ille poposcerit.
Venit, Vidit, Vicit, de quo quod gratuleris & tuæ &
tibi multum equidem habes, ast quod conqueraris o-
mninò nihil. Prævit illa, sequeris tu. Nec prima illa,
nec ultima. Antecesserunt eam multi, sequentur om-
nes. Cur, quam tibi vitæ satur optas indies Tuæ in-
videres requiem? Sed juvenis, inquis, mortua est. Be-
nè, Ergò fortassis alicui subducta malo, si nulli alii, cer-
tè, quæ sola malorum Ilias est, vel senectuti. *ò ignaros,*
admitte consolatorem Senecam, *malorum suorum,*
quibus non Mors ut optimum inventum natura laudatur:
quæ sive felicitatem includit, sive calamitatem repellit, sive
satiæ aut lassitudinem senis terminat, sive juvenile
ævum, dum meliora sperantur, in flore deducit; sive pueri-
tiam infantiamve ante duriores gradus revocat, omnibus fi-
nis, multis remedium, quibusdam votum, de nullis melius
merita, quàm de his, ad quos venit, antequàm invocaretur.
Hæc ruminando luctum intra coërcebis modum atque
terminum. Nos contestando dolori ac ostendendæ
benivolentiæ, quæ nostri fuerint officii, minimè ne-
gligemus, tenerrimo funeri frequentes ituri exse-
quias. Quod uti cum ingenti faciatis animi prolu-
bio, seriò abs Vobis, CIVES, & prolixè contendimus.
Inter eundem meditamini Bernhardi illud: *Quic-*
quid

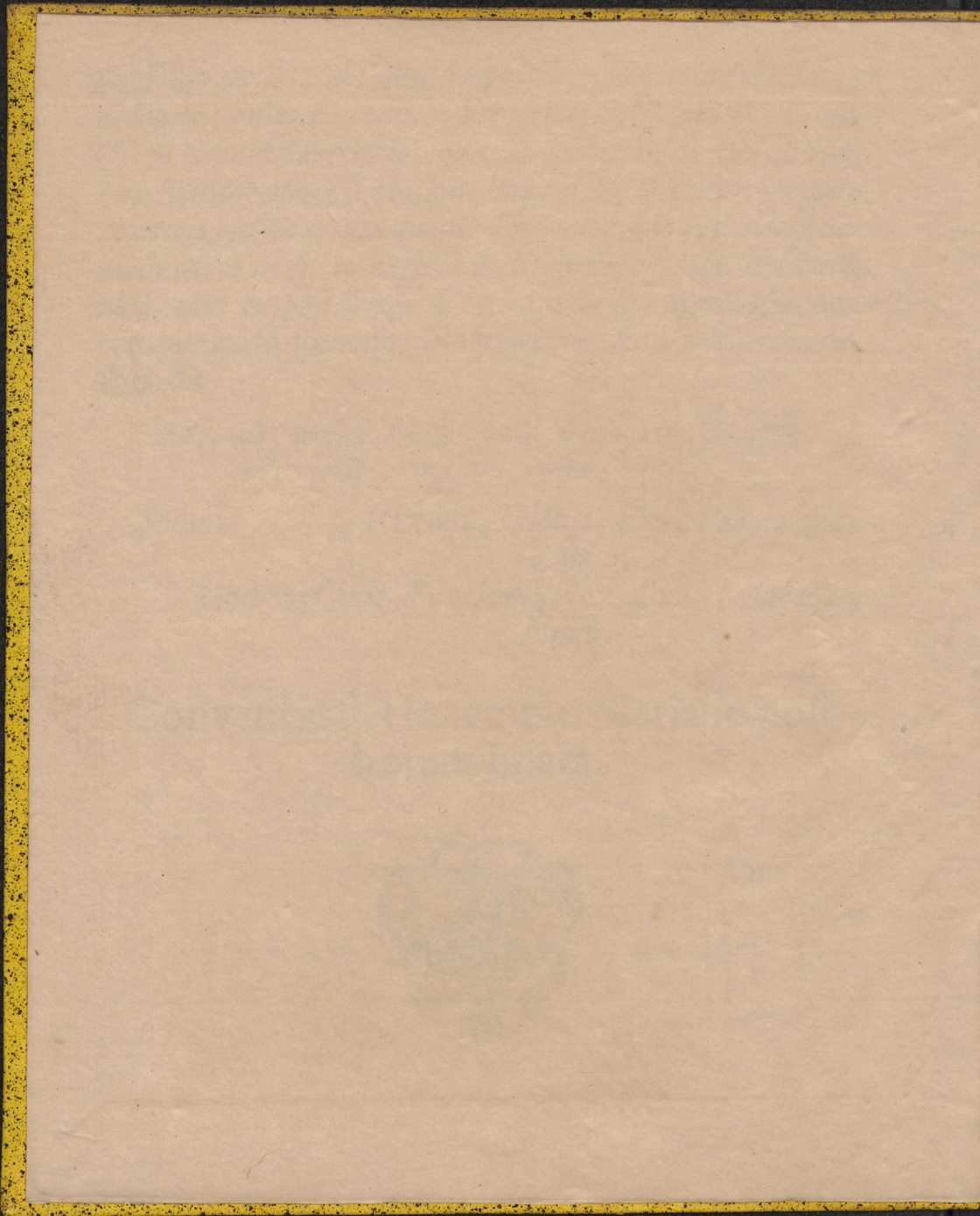
quid illis accidit, tibi accidere potest, quia homo es. Homo
de humo, limus de limo. De terra es, & de terra vivis,
& in terram reverteris, quando venerit dies illa ultima,
qua subito venit, & forsitan hodie erit. Certum est quia
morieris, sed incertum quando, aut quomodo, vel ubi. Quo-
niam mors ubiq; te exspectat, tu quoq; si sapiens fueris,
ubiq; eam exspectabis; Et vitam vestram veluti con-
templaturi in speculo, Nazianzeni istud pensitate di-
stichon:

Ἄνθρωπος, οὐκ ἀθάνατος, ὅθεν ἔσθ' ἡ ἀνάγκη, ὅθεν ἡ ἀσπίς, ὅθεν ἡ ὄψις,
ὅθεν ἡ οὐρα, ὅθεν ἡ ἰσχυρία, ὅθεν ἡ ἀσπίς, ὅθεν ἡ κόμισ.

Somnus, Bulla, Vitrum, Glacies, Flos, Fabula, Fœ-
num,
Umbra, Cinis, Punctum, Vox, Sonus, Aura,
Nihil.

Conventus fiet in templo Mariano post
horam Imam.

Quid mirum ergò si Virgunculæ, & quæ
flos fuit planè eximius, feralis abs manu
nostro intumescat floribus thorus? Præt
olim in *nuptiis* haud postremus usus. Ip
Sponsa coronata floribus, uti nos docent
c. 4. & Theocritus Idyll. 18. Cum ergò N
Baptismo Servatori suo desponsata Spo
perit in amplexus brachia, & ipsi noli æte
rescentem, & tibi mortalitatis deflorescer
mentatione nostra invidere flosculum.
dio simus, audi florem mortalitatis No
sumserit, & eundem quando commutatu
æternitatis posuerit. Indutâ nimirum
quâ vestimur omnes, florere cœpit in re
DULA MARGARETA Anno ab in
Christum salute mortalium M. DC. LXIII
sti. *Patrem* nacta est Virum Clarissim
GEORGIUM Niehenck / Scholæ oppida
ctorem benemerentissimum, *Matrem*
tillissimam, sexusque sui ornamentum M.
TAM Kleinschmidts. *Avo* paterno clar
regerrimo & literato, HENRICO Nie
nis non infimi apud Luneburgenses Merc
paterna ELISABETA Paris / fœmina h
Avum maternum habuit Virum Ampli
JOACHIMUM Kleinschmidt / meritis in

X 3

